

Látni a láthatatlant

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Ézsaiás 40:27-31; János 14:1-14;
Róma 8:28-39; Efezus 1:18-23

*„Hit által hagyta el Egyiptomot, nem félt a király haragjától, hanem kitar-
tott, mint aki látja a láthatatlan Istent” (Zsid 11:27, RÚF).*

A zsidókhöz írt levélben nem egyszerű kérdés a hit meghatározása. „A hit pedig a reménylett dolgoknak valósága, és a nem látott dolgokról való meggyőződés” (Zsid 11:1). Hogyan lehetünk biztosak abban, amit nem látunk? Mózes pontosan ezt mutatja be az alapigénkben: „kitartott, mint aki látja a láthatatlan Istent” (Zsid 11:27, RÚF).

Még nehezebb, hogy nemcsak akkor kell „látunk a láthatatlant”, amikor jól megy a sorunk, hanem főleg akkor, amikor minden rosszul alakul. Ehhez hitre van szükség, olyan keresztényi hitre, amit Isten és országának igazsága alakít. Atyánk jóságának, Jézus neve hatalmának, a feltámadás erejének, illetve Isten könyörületének lényeges igazságai tesznek képessé arra, hogy szilárdan megálljunk, amikor az olvasztótégelyben vagyunk és kísértést érzünk minden dolog megkérdőjelezésére.

A hét dióhéjban: Melyek azok az igazságok Istennel kapcsolatban, amelyek még a legnehezebb helyzetekben is megtarthatnak bennünket?

ATYÁNK BŐKEZŰSÉGE

„Ha Isten valóban szeretne engem, akkor megtenné értem azt, hogy _____.” Vajon hányszor villant át ilyen gondolat az agyunkon? Végignézzünk a helyzetünkön, majd eltűnődünk azon, hogy tényleg szeret-e bennünket Isten, mert ha szeretne, másképp állnának a dolgok.

Két gondolatmenet van, amiktől gyakran kételkedni kezdenek az emberek Isten jóságában. Először is, ha a szívünk, az elménk vágyódik valami után, amit jónak tartunk, nevetségesnek tűnik a gondolat, hogy az Úr mást akarna nekünk. Másodszor pedig akkor is kételkedhetünk a jóságában, ha a tapasztalatunk ellentmond a hitünknek. Amikor valami jónak tűnik, jól hangzik, esetleg jó érzést kelt vagy finom, akkor úgy képzeljük, hogy annak jónak is kell lennie. Tehát az ember haragudni kezd Istenre, ha az nem lehet az övé.

Ilyenkor lép színre a hit. Pontosan akkor lép működésbe, amikor arra érzünk kísértést, hogy kételkedjünk Istenben és a jóságában.

Róm 8:28-39 szakasza lenyűgöző, Isten irántunk való jóságáról szól. Mit találhatunk ezekben a versekben, ami megvéd attól, hogy kétségbe vonjuk az Úr jóságát?

Róm 8:32 versében van egy fontos logikai elem, ami kifejezetten sokat segíthet abban, hogy ne taglózzanak le minket a körülmények. „Ha Isten nem habozott mindent kockára tenni értünk, amikor elküldte a Fiát, hogy magára öltse a természetünket és kitegye magát a legrosszabbnak is, akkor létezhet olyan, amit meg ne tenne értünk boldogan, szívesen” (az angol *Message* bibliafordítás alapján)? Hogyan is gondolhatnánk, hogy Isten elküldi Jézust meghalni értünk, majd utána kegyetlen és szűkmarkú lesz?

Vagyis a próbák keltette kételyeknél jobban kellene hatnia a gondolkozásunkra Isten gazdag kegyelmének, ami Krisztus halálában mutatkozik meg irántunk!

Hogyan lehet a kételyeknél nagyobb hatása ránk az igazságnak (Isten jóságának)? Gondoljunk el egy kicsit azon, hogy Isten odaadta értünk Jézust, aki meghalt helyettünk, és ez a felfoghatatlan nagylelkőség még ezernyi módon mutatkozik meg most is az életünkben! Hogyan hat ez a hitünkre?

JÉZUS NEVÉBEN

„Ha valamit kértek az én nevemben, én megcselekszem azt” (Jn 14:14).

Jézus már csak egy rövid időt tölthetett együtt a tanítványokkal. A támaszuk és bátorítójuk a mennybe készült, ők pedig kezdtek összezavarodni, tehetetlennek érezték magukat. Bár személyesen többé nem láthatták Jézust, lenyűgöző ígéretet kaptak tőle.

Olvassuk el Jn 14:1-14 részét! A 13-14. versek szerint Jézus azt ígérte, hogy megteszi, „akármít” is kérünk az Ő nevében. Emiatt szinte mindig úgy fejezzük be az imánkat, hogy „Jézus nevében, ámen.”

Vajon mit jelent, amikor ezt mondjuk? Mire gondolt Jézus, amikor arra bátorított, hogy így imádkozzunk? Milyen utalásokat találunk ezekben a versekben, amelyek segítenek megérteni szavai lényegét?

Amikor „Jézus nevében” mondjuk el a kérésünket, biztosak lehetünk benne, hogy a menny teljes gépezete a mi érdekünkben dolgozik. Nem feltétlenül vesszük észre, hogyan munkálkodnak körülöttünk, pedig a mennyei tróntól Jézus nevében elküldött angyalok épp azon fáradoznak, hogy teljessé a kérésünket.

Időnként arra számítunk, amikor Jézus nevében imádkozunk, hogy mire kinyitjuk a szemünket, minden megváltozik körülöttünk – csak hogy minden ugyanolyan marad. Bár Isten ereje drámai módon is megmutatkozhat, mint amikor Jézus lecsendesítette a vihart, végezheti a munkáját csendben, észrevétlenül is, mint amikor megtartotta Jézust a Gecsemáné kertjében. Talán nem mindig történik hirtelen drámai esemény, de ez nem jelenti azt, hogy az Úr nem cselekszik értünk.

Olvassuk el újból Jn 14:1-14 részét! Képzeljük el közben azt, hogy Jézus közvetlenül, szemtől szemben beszél velünk! Milyen reményt és bátorítást meríthetünk ezekből az ígéretekből? Ugyanakkor tegyük fel magunkban a következő kérdést is: „Mi gátolja bennem azt, hogy beteljesedjenek az életemben ezek az ígérek? Milyen változásra kell eltökélnem magam?”

A FELTÁMADÁS EREJE

A feltámadás az emberiség tehetetlenségének problémáját szólítja meg. Amikor Jézus életéről, haláláról és feltámadásáról gondolkodunk, gyakran úgy magyarázzuk, hogy a törvény szempontjából az Ő halála rendezte el az Istennel való kapcsolatunkat. Ez természetesen igaz is.

Ugyanakkor a feltámadás az üdvösség másik oldalára is rámutat. Krisztus feltámadása nemcsak azért fontos, mert megmutatja, hogy egy nap mi is fel fogunk támadni, hanem így Ő az Atya jobbára ült, az erő és a hatalom székébe. Ugyanez az erő ma számunkra is elérhető!

Pál Ef 1:18-23 szakaszában Isten hatalmáról beszél. Mit tanítanak ezek a versek a feltámadás erejéről? Milyen reményt és ígéretek találunk itt magunkra nézve?

Pál azért imádkozik, hogy az ezezusiak megértsenek néhány dolgot, amit igazából csak isteni segítséggel lehet felfogni: 1) van remény az átformálódásra és az örök jövőre, amire Jézus hívott el bennünket; 2) megértjük, hogy milyen erőt fejt ki az érdekünkben Jézus.

Az apostol ezután megpróbálja leírni annak az erőnek a lenyűgöző voltát. Mi is ugyanezt tapasztalhatjuk, ami nemcsak feltámasztotta Jézust a sírból és újból életre keltette, hanem az Atya jobbára, a hatalom székébe is ültette.

Pál viszont még nem áll meg itt. A feltámadás révén Jézus nem akármilyen hatalmat kapott, hanem erőt arra, hogy uralkodjon és mindent megadhasson a népének, bármire is legyen szükség - az örökkévalóságon át!

Soroljuk fel, hogy életünknek mely területein van szükségünk a feltámadt Krisztus erejére! Amikor végeztünk, imádkozzunk azért, hogy Isten ereje megmutatkozzon mindezekben! Ugyanakkor mit tehetnénk jobban, milyen jobb döntéseket hozhatnánk meg azért, hogy ez az erő még szabadabban dolgozhasson bennünk?

MINDEN TERHÜNK HORDOZÓJA

Vannak, akik az otthonuk falára kiakasztanak egy táblát, amin ez áll: „Minek imádkoznánk, ha aggódhatunk is?” Nevetünk ezen, mert tudjuk, milyen gyakran aggódunk, ahelyett, hogy Istenhez fordulnánk és letennénk elé, ami nyomaszt. Valaki egyszer ezt mondta: Amikor minden szál összegubancolódik, adjuk Istennek az életünket, hogy Ő kisimíthassa! Az Úr bizonyára arra vágyik, hogy ezt megtehesse értünk. Elképesztő módon mi mégis képesek vagyunk addig ragaszkodni a gondjainkhoz, amíg a húr szinte elpattan. Miért várunk addig, amíg kétségbe esünk, mielőtt Istenhez mennénk?

Olvassuk el 1Pt 5:7 versét, ami Zsolt 55:23 versét idézi! Mi az alapvető üzenete a számunkra? (Lásd még Mt 6:25-33 szakaszát!)

1Pt 5:7 verse igen egyszerű. Nincs elrejtve benne semmi titok, úgy kell érteni, ahogy le van írva. A *vetni* azt jelenti, hogy eldobni, eladni, tehát többé nem fáj és nem okoz gondot. Természetesen nem vethetjük csak úgy bárhová a terheinket. Az aggodalmaink nem foszlanak el a ködben, mennyei Atyánk elé kerülnek, aki megígéri, hogy mindent elrendez. Ezt mondja Jézus *Máté evangéliumában*. Nem az a gond, hogy ez nehéz lenne, hanem inkább túl egyszerűnek tűnik. Túl jónak látszik ahhoz, hogy igaz legyen. Annyi minden okoz szorongást. Lehet munkahelyi nyomás vagy nem várt kritika. Talán azt érezzük, hogy mások nem kívánják a társaságunkat, nem szeretnek bennünket. Betegség vagy anyagi jellegű aggodalom is nyomaszthat. Gondolhatjuk azt is, hogy nem vagyunk elég jók Isten szemében. Hihetjük azt, hogy nem kaptunk bűnbocsánatot. Bármi is legyen az indok, talán azért is kapaszkodunk a problémáinkba, mert úgy gondoljuk, hogy mi jobban el tudjuk azokat rendezni, mint bárki más. Péter viszont arra bátorít, hogy ezt gondoljuk át! Azért nem kell aggódnunk, mert Isten törődik velünk. Viszont foglalkoztatja-e Őt az életünk annyira, hogy közbe is avatkozzon, amikor válság fenyeget, vagy amikor teljesen haszontalannak érezzük magunkat? A Biblia szerint Isten törődik velünk, és Ő bármilyen helyzetet megváltoztathat.

Mi miatt aggódunk most? Létezik olyan, ami túl nehéz volna az Úr számára, bármennyire valóságos vagy nyomasztó is legyen az? A legnagyobb gondunk az lehet, hogy noha hisszük: ismeri a helyzetet és képes is volna megoldani, de abban már nem hiszünk, hogy úgy fogja megoldani azt, ahogyan szeretnénk. Gondolkodjunk el ezen, és nézzük meg, hogy mennyiben igaz ez a saját életünkben!

HÚSÉGESNEK LENNI, AMIKOR NEM LÁTJUK ISTENT

Igen fájdalmas arra gondolni, hogy senkit sem érdekel, mi történik velünk. Az azonban kifejezetten nyugtalanító, ha úgy érezzük, hogy *Istennek* nincs fogalma arról, sőt nem is érdekli, mi van velünk. A Babilonba száműzött júdeaiaknak úgy tűnt, hogy Isten nem foglalkoztatja a helyzetük. Még mindig távol voltak az otthonuktól, és úgy érezték, hogy a bűnük miatt az Úr továbbra is elfordult tőlük. Ézsaiás viszont vigasztalta őket. A 40. fejezet gyönyörű szakasz, amiben a próféta gyengéden szól népéhez Istenről: „*Mint pásztor, nyáját úgy legelteti, karjára gyűjti a bárányokat és ölében hordozza, a szoptatósokat szelíden vezeti*” (Ézs 40:11). Ám mivel hosszú idő eltelt, a száműzöttek azon tűnődnek, hogy *Hol vagy, Urunk? Nem látjuk jelét annak, hogy itt lennél vagy foglalkoztatna téged a helyzetünk!*

Olvassuk el Ézs 40:27-31 részét! Hogyan mutatja be Isten Ézsaiás? Hogyan akart ezzel a jellemzéssel felelni arra, amit a nép Istenről képzelt: „*Elrejtett az én útam az Úrtól, és ügyemmel nem gondol Istenem*” (Ézs 40:27)?

Eszter könyvében is olvasunk egy csoportról, akik szintén úgy tartották, hogy Isten előtt rejtett az útjuk. A könyv egyszer sem említi az Urat, a történet egészében viszont kibontakozik a drámai helyzet, kiténik, hogyan lépett közbe Isten azért, hogy megmentse népét a visszavonhatatlan törvénytől, amit az elpusztításukért hoztak. Ez a történet nem csupán a múltbeli eseményeket írja le, hanem jelképezi a jövőt is, amikor Isten népét újból üldözni fogják és törvényt hoznak az elpusztításukra (Jel 13:15). El tudjuk képzelni, mennyire könnyű lenne arra a következtetésre jutni ilyen rettenetes helyzetben, hogy az Úr elhagyta a népét? Csakhogy nem szabad fél-nünk! Ugyanaz az Isten, aki megmentette a választottjait *Eszter* történetében, újból megmenti majd őket a végső válság során.

Elolvastuk, hogyan írta le Ézsaiás a száműzötteknek Isten. Mi hogyan mutatnánk be Őt valakinek, aki úgy érzi, hogy az Úr eltűnt, magára hagyta? Hogyan tanítanánk meg a hit szemével nézni, hogy ne azt lássa, ami emberileg körbeveszi?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Ellen G. White: *Próféták és királyok*. Budapest, 1995, Advent Kiadó, „Eszter királyné kora” c. fejezet, 372-375. o.

„Vajon nem ígérte meg Isten, hogy Szentlelkét adja azoknak, akik kériktől? Nem volna valóságos, igaz vezető a Lélek? Egyesek tartanak attól, hogy a szaván fogják az Urat, mintha ez pimaszság lenne a részükről. Azért imádkoznak, hogy az Úr vezesse őket, mégis félnek ígéretét igényelni és elhinni azt, amit tanultak róla. Ha alázattal és a tanításra nyitottan fordulunk a mennyei Atyához, tanulni vágyva, miért kételkednénk abban, hogy teljesíti az ígéreteit? Egy pillanatra sem szabad kételkednünk benne, ezzel szégyent hozva rá! Amikor igyekszünk megismerni akaratát, az lesz a munkában a mi részünk, hogy elhiggyük: ha teljesítjük akaratát, vezetni, irányítani fog és megáld. Talán kételkedünk magunkban, hogy helyesen értelmezzük-e a tanításait. Tegyük ezt is imáink tárgyává, és a végsőig bízunk benne, hogy Szentlelke elvezet terveinek és gondviselésének helyes értelmezésére” (Ellen G. White: *Manuscript Releases*. 6. köt. 225. o.)!

„A hit erősödik, amikor összetűzésbe kerül a kételyekkel és az ellene munkálkodó erővel. Az ilyen próbákban szerzett tapasztalat sokkal értékeesebb a legdrágább ékkőnél” (Ellen G. White: *3Testimonies*. 555. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) Beszéljünk az osztályban olyan dolgokról, amelyekben hiszünk, noha nem látjuk, amikről tudjuk, hogy léteznek, mégis azon túl vannak, amit láthatnánk! Hogyan segíthet ez nekünk megérteni, mit jelent látni „a láthatatlan Istent” (RÚF)?
- 2) Beszéljük meg a szerdai rész utolsó kérdését! Milyen gyakran találjuk magunkat ilyen helyzetben? Hogyan bizhatunk még inkább abban, hogy akkor is az Úr útja a legjobb, ha mi nem azt szeretnénk?
- 3) Hogyan gondoljunk a nehézségeinkre, tekintettel arra, hogy a „hit erősödik, amikor összetűzésbe kerül a kételyekkel és az ellene munkálkodó erővel”, és ez olyan kincshez vezet, ami értékeesebb a „legdrágább ékkőnél” is?
- 4) A legtöbben láttunk már embereket, még keresztényeket is rettentés helyzetben, legalábbis a saját megítélésünk szerint. A legrosszabb dolog következett be, minden ima és a legjobb igyekezet ellenére. Hogyan értelmezzük ezt az eddig tanultak fényében?

TŰZ TAMÁS: MÉRTÉKEM VOLTÁL...

Mértékem voltál s most is az vagy:
Reád szabom magam.
Bensőmben is Téged faraglak,
minduntalan.

Kakukkfüves szelek sodornak,
hadd fogózzam Beléd!
Add meg ma szárnyaló dalomnak
friss ütemét!

A katicabogár is repked,
vígán libeg körül.
A zsongó dallamú szeleknek
s Neked örül.

Hiába, Benned teljesül meg
az álom és a vágy,
s szelíd hálódba gyűlnek
az éjszakák.

Ha álmodom Terólad, építsd
tornyos légváramat!
Körös-körül lebegjen négy híd,
s Te is, magad!

Mert mértékem vagy, újra kérlek:
Te mindig légy velem!
Tied vagyok, Belóled élek
mértéktelen!